

ling, samt for ikke-elektronisk databehandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Reglerne i persondataloven er i vidt omfang baseret på et EF-direktiv fra 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (95/46/EF) – databeskyttelsesdirektivet.

Forvaltningsloven indeholder de almindelige regler for forvaltningsmyndigheders videregivelse af såvel personoplysninger som øvrige oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder.

Reglerne i både forvaltningsloven og persondataloven er karakteriseret ved, at det i vidt omfang beror på et skøn, hvori der indgår en række hensyn, om betingelserne for at videregive en oplysning er opfyldt i det enkelte tilfælde, jf. nærmere nedenfor.

2.1.1.1. Afgrænsning mellem forvaltningsloven og persondataloven

Afgrænsningen mellem forvaltningsloven og persondataloven er omtalt i forarbejderne til persondataloven (Folketingstidende 1999/2000, Tillæg A, side 4051), hvoraf det bl.a. fremgår, at persondatalovens regler om behandling af personoplysninger, der (som nævnt) også omfatter videregivelse af personoplysninger, fortrænger reglerne om videregivelse i forvaltningslovens kapitel 8.

Persondataloven regulerer derimod ikke spørgsmålet om indhentning af oplysninger i ansøgningssager eller om pligt til at videregive oplysninger. Reglerne i forvaltningslovens § 29 og § 31 gælder derved også i relation til de personoplysninger, der omfattes af persondataloven.

Fastlæggelsen af, om det er persondatalovens eller forvaltningslovens regler, der finder anvendelse, når en forvaltningsmyndighed overvejer at udveksle oplysninger med en anden forvaltningsmyndighed, må foretages konkret i det enkelte tilfælde, og udfaldet afhænger bl.a. af de tekniske forhold ved den udveksling, der er tale om.

Denne fastlæggelse kan efter omstændighederne være vanskelig at foretage, og afgrænsningen mellem de to loves anvendelsesområde kan endvidere i nogle situationer forekomme tilfældig. Som eksempel på en sådan situation kan nævnes det tilfælde, hvor der opstår spørgsmål om udveksling af et dokument med personoplysninger, som både behandles elektronisk og indgår i en manuel sag. I et sådant tilfælde vil persondataloven gælde, hvis dokumentet – med henblik på udveksling – først printes ud på det tidspunkt, hvor spørgsmålet om udveksling opstår. Hvis dokumentet derimod allerede er printet ud og ligger i den manuelle

sag på det nævnte tidspunkt, vil det være forvaltningsloven, der finder anvendelse. Der kan i den forbindelse nærmere henvises til betænkningen, side 19-21.

2.1.1.2. Forvaltningslovens regler om videregivelse af oplysninger

2.1.1.2.1. Forvaltningslovens § 28 regulerer spørgsmålet om, i hvilke tilfælde en forvaltningsmyndighed må videregive fortrolige oplysninger til en anden, dansk forvaltningsmyndighed. Forvaltningsloven indeholder derimod ikke - i modsætning til persondataloven - bestemmelser om adgangen til udveksling af ikke-fortrolige oplysninger. Sådanne oplysninger vil som udgangspunkt frit kunne videregives til en anden forvaltningsmyndighed. Almindelige adresseoplysninger og oplysninger om en persons ægteskabelige status er eksempler på oplysninger, som ikke er fortrolige.

Forvaltningslovens § 28 bygger på en opdeling af de fortrolige oplysninger i *oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold* og andre fortrolige oplysninger (*almindeligt fortrolige oplysninger*).

Oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold omfatter bl.a. oplysninger om race, religion og hudfarve, oplysninger om politiske, foreningsmæssige, seksuelle og strafbare forhold samt oplysninger om helbredsforhold, væsentlige sociale problemer og misbrug af nydelsesmidler, jf. forvaltningslovens § 28, stk. 1. Opregningen er ikke udtømmende, men angiver alene karakteren af de forhold, der gør, at en oplysning må anses for at angå rent private forhold.

Ved afgørelsen af, om en fortrolig oplysning vedrører rent private forhold, skal der lægges vægt på, om oplysningen på samme måde som i de ovenfor nævnte tilfælde direkte afslører særligt følsomme forhold om den enkeltes privatliv. Således kan f.eks. oplysninger om interne familieforhold, herunder adoption og ulykkestilfælde, efter omstændighederne være af rent privat karakter.

Oplysninger om enkeltpersoners indtægts- og formueforhold, arbejds-, uddannelses- og ansættelsesmæssige forhold må derimod antages at være almindeligt fortrolige eller slet ikke fortrolige, medmindre der foreligger særlige forhold.

Andre almindeligt fortrolige oplysninger kan endvidere være oplysninger, der er fortrolige af hensyn til offentlige interesser, f.eks. af hensyn til statens sikkerhed, udenrigspolitiske forhold mv., jf. nærmere opregningen i forvaltningslovens § 27, nr. 1-5.

Det er alene oplysninger om fysiske personer, der kan være af rent privat karakter. Oplysninger vedrø-